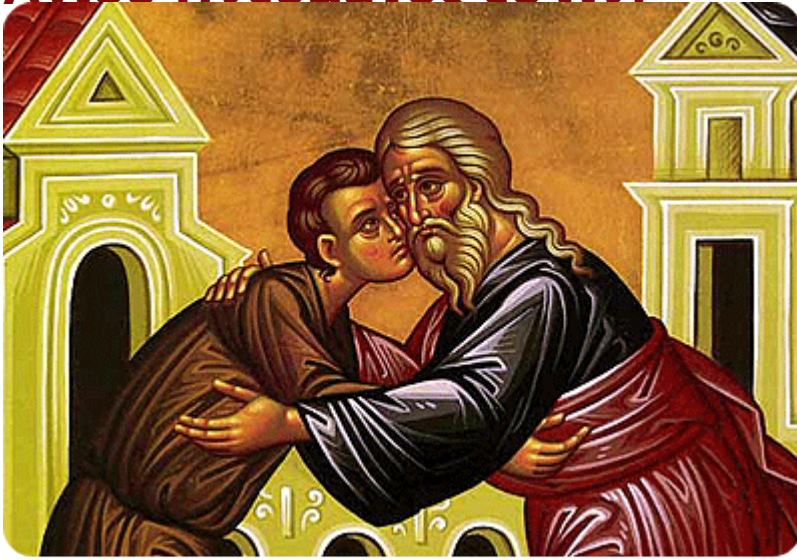

Ουκ οίδατε ότι το σώμα υμών ναός του εν υμίν Αγίου Πνεύματος εστίν:

Αρχιμ. Ιωήλ Κωνστάνταρος

Κυριακής του Ασώτου

(Α' Κορ. ΣΤ' 12-20)

Το ότι ο λόγος τού Θεού είναι πάντοτε επίκαιρος, αυτό επιβεβαιώνεται καθημερινώς απ' αρχής έως και σήμερα και τούτο θα επαναλαμβάνεται δια παντός.

Το Απ. Ανάγνωσμα της Κυριακής τού Ασώτου περιγράφει τις καταστάσεις που αντιμετωπίζουν οι πιστοί τόσο εναργώς, που θα ενόμιζε κανείς ότι ο Απόστολος Παύλος ζει και διακονεί την Εκκλησία ανάμεσά μας.

Δύο βασικά είναι τα θέματα που στους λίγους αυτούς στίχους αναπτύσσει στους Κορινθίους και δι αυτών σε όλους τούς πιστούς μέσω τής αποκαλυπτικής διαχρονικότητας. Πρώτον το θέμα τού φαγητού και δεύτερον το θέμα των σαρκικών αμαρτημάτων. Του φοβερού και θανάσιμου αμαρτήματος της πορνείας.

Και για μεν το πρώτο θέμα, αυτό δηλαδή που έχει σχέση με τα “βρώματα” και κατά πόσο ο πιστός έχει εξουσία και μπορεί ελευθέρως να γεύεται ό,τι επιθυμεί, το πνεύμα το άγιον δια του Αποστόλου θα μας δια φωτίσει ότι “πάντα μοι έξεστιν αλλ' ου πάντα συμφέρει”. Όλα όσα δεν απαγορεύει ο νόμος τού Θεού μπορώ να τα έχω. Όλα είναι στην εξουσία μου, αλλά εγώ δεν θα γίνω δούλος σε τίποτε. Η “τετραγωνική” θεολογική λογική τού Αποστόλου είναι καταπληκτική. Γι' αυτό και συνεχίζει: “Τα φαγητά έχουν γίνει για την κοιλία και η κοιλία δια τα φαγητά. Όμως

όλα αυτά ο Θεός θα τα καταργήσει στην μέλλουσα ζωή που αναμένουμε”. Επομένως μπορεί ο πιστός να γεύεται της τροφής (όταν επιτρέπεται), αρκεί να μη σκανδαλίζει και φυσικά να μην ξεχνά ποτέ πως “τρώει για να ζήσει και δεν ζει για να τρώει”.

Φυσικά ο ευλογημένος θεσμός της νηστείας βοηθά τον άνθρωπο και στον τομέα αυτό. Στην ενίσχυση της βουλήσεως, συν ότι κατά τον ιατρικό κόσμο και τα επιστημονικά πορίσματα η νηστεία αποτελεί το ασφαλέστερο φρουρό, τόσο της ψυχικής, όσο και της σωματικής υγείας.

Αυτά για το πρώτο θέμα των τροφών και της σχετικής ελευθερίας που έχει ο άνθρωπος και δη ο πιστός στην λογική απόλαυση της υλικής διατροφής.

Υφίσταται όμως και ένα άλλο, άκρως επικίνδυνο ζήτημα το οποίο είχε διαταράξει την πνευματική ειρήνη στους κόλπους της Εκκλησίας της Κορίνθου και φαίνεται πως στις ημέρες μας έχει επανέλθει στην χειρότερα του μορφή, αφού φαίνεται πως υπάρχουν κάποιοι, ακόμα και ποιμένες, που το θέμα των σαρκικών αμαρτημάτων – πορνείας κ.τ.λ. – το αντιμετωπίζουν ελαφρά τη καρδιά. Ελαφρά τη καρδιά στην καλύτερα των περιπτώσεων για να μην ισχυριστούμε ότι οι “φιλελεύθεροι” και “νεορθόδοξοι” με μια μονοκονδυλιά τού διαβόλου προσπαθούν να διαγράψουν τις θεόπνευστες εντολές επ’ αυτών των ζητημάτων που περιέχονται στην Αγία Γραφή και ανέκαθεν βιώνουν οι άγιοι και φυσικά οι απλοί πιστοί της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας.

Μελετώντας κανείς το ιερό αποστολικό κείμενο διαβλέπει με τι πνεύμα ποιμαντικής ευθύνης, θερμότητας και προστασίας έναντι της λαίλαπας των σαρκικών αμαρτημάτων γράφει ο Απόστολος των εθνών και Απόστολος της Ελλάδος. Ουδεμία δε αμφιβολία υφίσταται ότι η αποστολική φράσις **“τίς ασθενεί, και ουκ ασθενώ, τις σκανδαλίζεται ουκ εγώ πυρούμαι”;** **(Β΄Κορ. ια΄29),** συμπεριλαμβάνει και αυτού του είδους τα ολισθήματα που οδηγούν στα βάραθρα και τις απαράδεκτες και οπωσδήποτε καταδικαστέες συμπεριφορές.

Έ, λοιπόν “το σώμα μας δεν έχει δημιουργηθεί για την πορνεία, αλλά για τον Κύριο. Για ν’ ανήκει σε Αυτόν και να κατοικεί εντός του ο ίδιος. Δεν έχει σημασία το ότι το σώμα μετά τον θάνατο θα διαλυθεί, αφού κάποια στιγμή θα το αναστήσει ο Θεός, ο οποίος με τη δύναμή του ανέστησε τον Κύριο Ιησού Χριστό”. Και μετά από αυτά το αποκορύφωμα μέσω ενός ερωτήματος: “Ουκ οίδατε ότι τα σώματα υμών μέλη Χριστού εστί;”.

Και μόνο αυτό το καίριο ερώτημα που θέτει ο Αποστολικός κάλαμος, κονιορτοποιεί

όλα τα φληναφήματα των ψευδοθεολόγων, των ξεπεσμένων “νεορθοδόξων” και “μεταπατερικών” και όσων **“ποιμένων περί την πίστιν ηστόχησαν” (Α’ Τιμ. στ’ 21).**

“Δεν γνωρίζετε ότι τα σώματά σας είναι μέλη Χριστού; Να αποσπάσω λοιπόν τα μέλη τού Χριστού και να τα κάνω μέλη πόρνης;”. “Μη γένοιτο”. Όχι, ποτέ ο πιστός δεν επιτρέπεται να παρασυρθεί στον πειρασμό αυτό και να δεθεί στο πάθος που μολύνει τον έμψυχο ναό τού Θεού.

“Ουκ οίδατε ότι το σώμα υμών ναός τού εν υμίν Αγίου Πνεύματος εστί;”.

Ουδέποτε ο άνθρωπος που εδέχθη δια του βαπτίσματος και των άλλων μυστηρίων την υιοθεσίαν επιτρέπεται να αμαρτάνει με οποιαδήποτε βεβαίως αμαρτία, πολύ δε περισσότερο με αυτού του είδους τα αηδιαστικά και βδελυρά αμαρτήματα δια τα οποία “αισχρόν εστί και λέγειν”.

Και μετά από όλα αυτά που ουδεμία αμφισβήτηση επιδέχονται τίθεται αμείλικτο το ερώτημα: “Διατί η διοικούσα Εκκλησία αρνείται να αγγίξει και να αποκαθάρει την κατάρρα τής λεγομένης “νεορθοδοξίας” τουτέστιν κακοδοξίας και δαιμονολογίας που τα τελευταία έτη ως καρκίνωμα πνευματικό κατατρώγει ό,τι πολυτιμότερο και αγιώτερο υπάρχει στον χώρο της νεότητας και όχι μόνον;”. Εννοούμε την ολοκληρωτική αγνότητα έως του γάμου, την πιστότητα έως θανάτου και την ευλογημένη συζυγία. Την συζυγία όπως την θέλει ο Θεός και όπως την κηρύσσουν οι θεοφόροι πατέρες. Τι είναι εκείνο, αλήθεια, που εμποδίζει το ορθοτομείν στα ζητήματα αυτά με αποτέλεσμα, συν τοις άλλοις, να έχουν λιγοστεύσει έως σημείου κρίσεως οι νέοι άνευ κολημμάτων ιερωσύνης;

Τι είναι αυτό το οποίο εμποδίζει τους ιθύνοντες να κηρύξουν επιτέλους ευθαρσώς στο ποίμνιο, που έχουν χρεωθεί στο πετραχήλι και στο ωμοφόριό τους αυτά που τόσο ξεκάθαρα τονίζει ο Απ. Παύλος;

Μήπως υπάρχουν ψυχολογικά πλέγματα και φόβος εναντίον τού μακράν του Θεού κόσμου; Ή μήπως ενοχές περίεργες φράσσουν τα στόματα και ρίχνουν σε μια δαιμονική “χειμερία νάρκη” τις καρδιές των “διαδόχων των Αποστόλων” όπως αρέσκονται να τονίζουν εαυτούς οι ποιμένες; Πολλά “μπορεί” δύναται κανείς να εξιχνιάσει και στον τομέα αυτό της συγχρόνου ποιμαντικής για την οποία νεώτερος όσιος με θλίψη πολλή ετόνιζε το **“τυφλός δε τυφλόν εάν οδηγή, αμφοτέροι εις βόθυνον πεσούνται” (Ματθ. ιε’14).**

Όπως και να ‘χει, το πράγμα είναι σε πολύ χειρότερο κατάντημα απ’ όσο μπορεί κανείς να φανταστεί, δοθέντος ότι και αυτές πλέον οι θεολογικές (γράφε σκοτολογικές) σχολές κατήντησαν περίγελως ακόμα και των μουσουλμάνων. Οι δε σοφές κεφαλές των καθηγητών των ψηφισάντων τις μουσουλμανικές σπουδές, τώρα πλέον εις ένδειξιν “συναδελφικής

αλληλεγγύης” προς τους μουσουλμάνους καθηγητές, θα έχουν ένα ακόμα πρόσθετο επιχείρημα υπέρ των “νεορθοδόξων”, την απόλαυση δηλ. του ιδιοτύπου μουσουλμανικού παραδείσου με όλα τα παρελκόμενα...

Αδελφοί μου, όσοι πιστοί, όσοι ανεπηρέαστοι από το πνεύμα τού κόσμου και της “νέας εποχής”, “Στώμεν καλώς, στώμεν μετά φόβου”!

Ας αγωνιστούμε ο καθένας με τις δυνάμεις του και τα χαρίσματά του και ας καταρτίζουμε τις υπάρξεις μας σε “ναούς τού Αγίου Πνεύματος”, “επιτελούντες αγιοσύνην εν φόβω Θεού” και ταυτοχρόνως ορθοτομούντες αποστολικά και πατροπαραδότως προς πάσαν κατεύθυνσιν, πολεμώντας σθεναρώς και ακαταπαύστως τις πλάνες που παρεισφρέουν στην θεολογία μας και στην ορθοπραξία μας.

Αμήν.

Αρχιμ. Ιωήλ Κωνστάνταρος

Mail: ioil.konitsa@gmail.com

Κόνιτσα.

Πηγή: impantokratoros.gr